

Abstrakt

Většina světové populace dnes žije ve městech a jejich vizuální vnímání je zásadní součástí našeho každodenního života. Tato práce rozvíjí teorie vizuality města podle Kevina Lynche, Michela de Certeau nebo Henriho Lefebvra, kteří se zabývají tím, jak obyvatelstvo prožívá a případně také formuje okolní prostředí. Práce zkoumá vidění Prahy na příkladu pěti osob s profesní nebo žitou zkušeností s českou metropolí a porovnává, jak se jejich pohledy liší. Informanti a informantky vstupují díky použití metod vizuální sociologie přímo do výzkumu, protože sami vytváří zkoumaný fotografický materiál. Práce tak umožňuje získat komplexnější a věrnější pohled na českou metropoli. Dále práce rozvíjí teorie paměti ve veřejném prostoru a staví především na konceptu míst paměti Pierra Nory. Nora vysvětluje, že lidé mají potřebu připomínat si historii, a ve fyzickém prostoru proto vytváří pamětihodná místa, jako jsou sochy, pomníky, katedrály nebo paláce. Ty pak slouží ke společnému vzpomínání. Z toho důvodu práce analyzuje tři konkrétní lokality v Praze, kde se koncentruje komemorativní vědomí společnosti – Staroměstské náměstí, Národní třídu a hlavní nádraží. Ve výsledku tedy práce aplikuje profesní a žitý pohled na tři místa paměti, a tím propojuje vizualitu města a paměťová studia. Naráží na to, jak můžeme využít vizuálních studií a sociologie při plánování města a poukazuje na důležitost paměti pro dnešní společnost.